

[Justitsministeren.]

Højesteret i Disciplinærsager, hvor det efter min Mening vil være rimeligt at imødekomme nogle af de Indvendinger, der er kommet frem. Jeg skal kort referere disse ikke særlig betydningsfulde Ændringer.

Medens Appelleretsforslaget i den i Folketinget vedtagne Skikkelse i Disciplinærsager lod Retten bestaa af de to som Medlemmer beskikkede faste Dommere, en Sagfører og to læge Dommere, tror jeg, det bliver nødvendigt, for ikke at rejse for stærk en Modstand paa dette Omraade, at imødekomme den juridiske Sagkundskab mere, end Folketinget har gjort, og tillige mere, end jeg selv havde gjort i det først fremsatte Lovforslag. Jeg foreslaar derfor nu, at Retten i Disciplinærsager skal bestaa af tre ordentlige Medlemmer, en Højesteretsdommer, en Landsdommer og en Underretsdommer. Med Hensyn til Genoptagelsesagerne er der ingen Ændringer foretaget i Folketingsforslaget.

§ 3 er ny. Det har fra flere Sider, saaledes af Venstres ærede Ordfører her i Tinget (Rytter), været fremhævet, at en saadan Ændring i Genoptagelsesreglerne med Nødvendighed maatte forudsætte en mere omfattende skriftlig Fiksering af Bevismaterialet under den oprindelige Forhandling. I § 3 har man forsøgt at imødekomme de fremsatte Ønsker ved i Loven generelt, ogsaa med Gyldighed for borgerlige Sager, at fastslaa et *Princip* om Bevisførelsens Fiksering, hvis nærmere Udformning saa maa lægges i Retsanvendelsens Haand.

Ved Bestemmelsen i § 6, der ikke indeholder nogen Realitetsændring, imødekommes en Indvending fremsat af Venstres Ordfører i Folketinget.

Med Hensyn til § 11 blev det fremhævet under Forhandlingerne her i Landstinget af Ordføreren for Det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen), at en Dommer, der har faaet tildelt en Misbilligelse af Appelleretten eller Klageretten, meget vel kan se saaledes paa det, at han, saafremt Afgørelsen har været begrundet, selv bør søge sin Afsked, men at han paa den anden Side netop ikke føler, at Afgørelsen er begrundet. Hvis man skal tage Hensyn til denne Indvending — og jeg synes, det er rimeligt at tage Hensyn til den —, bør man i alle Tilfælde aabne Adgang til Appel til Højesteret, men saa ogsaa for Dommerens Modpart. Bestemmelsen i § 11 gaar derfor ud herpaa.

Endelig tydeliggøres gennem § 21 Bestemmelserne vedrørende Lovens Anven-

delse paa Sager, som er afgjort før Lovens Ikrafttræden, ogsaa under Hensyn til nogle Bemærkninger fremsat af et æret Medlem her i Tinget, jeg tror, det var Venstres ærede Ordfører (Rytter).

Jeg skal tillade mig at anbefale det saaledes ændrede Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 166 af 18. Maj 1937 om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.* Ved § 9 i Lov om Enhedspolitiet ophævedes en lang Række Bestemmelser i den københavnske Politilov af Februar 1863. Man maa have overset ved Forarbejderne hertil, at den ophævede § 17 i den nævnte Lov indeholdt en særlig Bestemmelse om, at det paahvilede Københavns Kommune at afholde Udgifterne til beneficerede Sager, og at man derfor ved at ophæve denne Bestemmelse kom til at stille Københavns Kommune bedre og anderledes end de andre Kommuner i Landet. Dette har ikke været Meningen, og det er der formentlig heller ikke nogen saglig Grund til. Jeg er derfor nødt til at fremsætte Forslag om, at denne Fejl rettes. Det drejer sig om Udgifter, der udgør ca. 36 000 Kr. om Aaret.

Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Indenrigsministeren, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov for Færøerne Nr. 76 af 12. Marts 1933 om den kommunale Beskatning.*

I den gældende Lov om kommunal Beskatning for Færøerne bestemmes det, at der med Hensyn til ugifte Skatteyderes Restancer kan stilles Krav om Tilbageholdelse af indtil en Trediedel af vedkommenes Lønning; Krav om Tilbageholdelse kan dog først fremsættes, efter at Udpantning forgæves har været forsøgt. I Lagtingets ordinære Samling i 1937 vedtoges Udkast til et Lovforslag, der ændrer denne Bestemmelse saaledes, at der ogsaa skal kunne kræves Dækning for gifte Skatteyderes Restancer, i indtil en Fjerdedel af Lønningen, hvorhos Tilbageholdelse efter Udkastet kan kræves uden forudgaaende forgæves Udpantning.

Der er formentlig intet at erindre imod